35ste jaar. — Nr 72. Zaterdag 16 juni 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 16 JUNI.

Kiezingen van dinsdag.

In onze nummers van dinsdag en donderdag hebben wij onze lezers den volledigen uitslag der kiezingen medegedeeld. Daar zullen wij dan ook niet meer op terug komen. Laten wij slechts bestatigen dat de zegepraal van verleden dinsdag nog grooter is dan de overwinning van juni 1884, en dat de gansche geuzenwinkel voor lange jaren naar de maan is. Het land heeft de wijze, spaarzame en vreedzame politiek van het gouvernement goedgekeurd en het katholiek ministerie bestaat vaster dan ooit om de noodzwendige en nuttige hervormingen voor het goed van het land te kunnen uitvoeren.

Gelijk het *Handelsblad* van Antwerpen het doet opmerken, is de uitslag der kiezingen overschoon geheel het land door. De konservatieve denkwijze triomfeert op heel de linie. Zij heeft met klank de positiën staande gehouden zelfs te Nyvel en te Brussel, want daar nog blijft de veldslag onbeslist.

Te Oostende en te Virton, hebben wij de liberalen geslagen ; overal, waar zij dachten te triomfeeren, kregen zij de volle neerlaag. Een kompleeter val dan die van 12 juni, kon men niet verhopen.

De groote reden van dien val is niet alleen, dat men niets tegen het ministerie-Beernaert wist in te brengen ; dat het kabinet met oprecht nationale gevoelens heeft geregeerd ; maar nog dat het land afschrik had van terug te vallen in de tijden van twist, tweedracht, verdeeldheid, schuld en lasten.

Een andere beweging, die overal, en vooral in de vlaamsche arrondissementen, is opgestaan tegen de liberale kandidaten, is de *dienstplicht*, die de liberale partij openlijk had aangenomen, al stak ze dan ook hare vlag, in de kiezing zelf, in den zak toen het op het punt kwam van te strijden !

Het land wil geenen dienstplicht, wil het *alleman soldaat* niet : wat het wil, is een vrijwilligersleger.

Zelfs daar waar men de representanten heeft ingekozen, die voor den *dienstplicht* waren, hebben deze wel doen verstaan en verklaard dat zij die burgerspiaag niet meer zouden stemmen in de voorwaarden, waarin zij zich verleden jaar aanbood.

Dood en begraven voor langen tijd, is het *alleman soldaat*. Wij wenschen er de huisgezinnen geluk meê !

⁂

Vier zetels konden de katholieken op de liberalen winnen ; 2 te Brussel, 1 te Oostende en 1 te Virton. Deze twee laatste hebben zij veroverd ; de liberale volksvertegenwoordigers van Virton en van Oostende zijn de Kamer uitgestemd. Dat maakt dus voor de rechterzij eene aanwinst van 2 stemmen.

De katholieken behouden verder hunne zetels bijna overal in de provincien waar er strijd was, te Antwerpen, te Namen, te Philippeville, te Kortryk, te Mechelen, te Turnhout, te Neufchateau en te Marche.

Te Nyvel, behoudt een liberale senateur zijne plaats, namelijk M. De Vrints, doch voor de tweede plaats van senateur, komt een katholieke kandidaat in ballotteering.

Een der uittredende volksvertegenwoordigers, M. Snoy, wordt herkozen, en voor de drie andere plaatsen, komen drie katholieken in ballotteering met drie liberalen. De katholieken hebben evenwel eene groote meerderheid op hunne tegenstrevers.

In Oost- en West-Vlaanderen en Antwerpen, blijft er dus geen enkele liberale volksvertegenwoordiger of senateur. Al de vlaamsche provinciën — wij spreken natuurlijk niet van Brabant, — zijn in kamer en senaat vertegenwoordigd door katholieken.

Met de leden, die niet aan eene herkiezing onderworpen waren meegerekend, zijn er thans in de kamer 81 katholieken en 58 liberalen.

De liberalen zouden nog 17 zetels kunnen winnen in de ballotteeringen, namelijk 14 te Brussel en 3 te Nyvel ; doch zelfs al gelukten zij volkomen in die ballotteeringen, dan nog zouden de liberalen slechts 57 stemmen hebben tegen 81 stemmen der katholieken, hetgeen voor deze laatste nog eene meerderheid zou maken van 24 stemmen in de Kamer.

Wat den senaat betreft, hij bestaat thans reeds uit 43 katholieken en 17 liberalen. Moesten nu de liberalen in de twee ballotteeringen te Brussel en te Nyvel winnen, dan zouden zij in het geheel 26 zetels hebben in den senaat, wat voor de katholieken nog eene meerderheid zou uitmaken van 17 stemmen.

Zoodus, zelfs al moesten de ballotteeringen eene neerlaag zijn voor de katholieken, dan zouden nog deze laatste, zoowel in Kamer als in Senaat, eene meer dan voldoende meerderheid hebben om aan het bewind te blijven.

Doch, wie weet hoeveel zetels de Onafhankelijke en katholieken nog zullen winnen te Brussel en te Nyvel ?

⁂

Zooals wij 't reeds zegden, werd het liberalism in heel het land, waar er kiezingen waren, neergeslagen. Daar waar men de meeste hoop had te gelukken, kreeg het zelfs de klinkendste vetting.

In Antwerpen, zal deze aan die anti-nationale, aandie franschgezinde partij, lang in het geheugen blijven.

Overal waar men kandidaten tegen ons stelde, hebben wij deze uit de baan geslagen. Te Nyvel en te Brussel, is de zaak nog onbeslist.

Te Brussel zouden zeker vier of vijf independenten gekozen zijn geweest, indien er zooveel verschillende lijsten niet waren opgekomen. Het is dan ook de doktrinaire *Ligue* die, voor het minst de lijst der Vlamingen heeft doen onstaan, om alzoo te beletten dat er iemand gekozen werd.

Niemand gekozen moest er ballotteering zijn tusschen hen, die de meeste stemmen hadden bekomen : dat zijn de *Ligue* en de *independenten* : die uitslag is nu behaald.

De *Ligue* hoopt nu dat de *Association libérale*, de Vlamingen en sobialisten, zullen bijeen slagen om ten voordeele van hare lijst te kiezen. Haar doel is bereikt en zij heeft zoo slangachtig gewerkt dat zij ten langen leste alles opslorpt en weer meesteresse is van het terrein.

Janson, Féron en konsoorten kunnen gaan slapen : de oude *prostitute*, zooals Haghe zegde, is weer de opperste macht, of zal het weer zijn, als de *Association*, de Vlamingen en socialisten undermaal stemmen tegen den zoogezegden gemeenzamen vijand.

Neen, de Janson's zijn niet slim genoeg om met de *Ligue* van doktrinairs piket te spelen ! Daarbij die leste spelen met vervalschte kaarten.

De *Indépendance* zucht met een traan in het linkeroog, dat de dag van 12 juni niet gunstig is geweest. « De uitslag, zegt het blad, beantwoordde niet aan onze verwachting. » Te Brussel komen de partijen wel is waar in ballotteering ; maar de independenten staan, in getal stemmen, aan het hoofd. Het blad roept de liberalen, radikalen, socialen — en alle mogelijke *alen* bijeen, om tegen de independenten zaêm te spannen. Alzoo zullen de doktrinairs weer onbepaald meester zijn en zal de partij Janson-Féron uitgebloeid zijn. Om terug te komen op de *Indépendance*, het blad bekent dat de toestand geheel noodlottig is voor het liberalism.

⁂

In hare vergadering van donderdag laatsleden, heeft de liberale Associatie van Brussel beslist, zich te onthouden in de ballotteering van dinsdag en hare leden vrij te laten volgens hun goedduunken te stemmen.

De zevenjarige heiligdomsvaart
TE MAASTRICHT.

Drie steden, op slechts weinig uren afstand van elkander verwijderd, waren gedurende eene reeks van eeuwen beroemd, — om hare hooge oudheid, om de belangrijke geschiedkundige gebeurtenissen om- en binnen hare muren voorgevallen, om hare talrijke monumenten en kunstschatten, — maar meer dan dat alles, om hare Zevenjarige Heiligdomsvaart.

Dat waren het aloude Tongeren, het keizerlijke Aken, en het roemrijke Maastricht. (*)

Tongeren, van zijne voormalige grootheid vervallen, hoogde nog op zijne schoone Relieken van het H. Kruis, van de H. Maagd en van den H. Maternus ; Aken mocht trotsch zijn op de Wimdelen des Heilands, het Onderkleed van O. L. Vrouw, het onthooldingsteken van den H. Joannes de Dooper en het Graf van den grooten Keizer Karel ; en Maastricht — de goede stad van den H. Servatius, dat eerste lichtbaken van het christelijk geloof in deze gewesten — Maastricht roemde eenwen door in zulk een wonderrijken Schat van Heiligdommen, — van het H. Kruis, van den Graftoek, de Doornenkroon en de kolom der geeseling des Heilands, van het Hoofdhaar en de Kleederen der H. Maagd, van den arm des H. Thomas, van de Ketenen des H. Petrus, van tallooze Heilige Apostelen, Martelaren, Maagden en Belijders, vooral van de HH. Lichamen van zijn grooten H. Servatius en van zijne twintig Heilige Bisschoppen, — dat het bij zijne zevenjarige Heiligdomsvaart eene onweerstaanbare aantrekkingskracht uitoefende op de katholieke volkeren, die van heinde en ver bij duizend en duizendtallen, ter vereering van God in de verheerlijkte Overblijfselen zijner Heiligen, binnen zijne grijze muren stroomden.

De aandrang der vreemdelingen bij de Heiligdomsvaart grenst waarlijk aan de fabelachtige, zoodat de magistraat der stad speciale verordeningen van orde en zekerheid moest uitschrijven, en geheel strenge voorzorgmaatregelen nam om bepaald gebrek aan mondbehoeften te voorkomen.

Die luister en aloude Heiligdomsvaart door den onbezonnen godsdiensthaat der Fransche omzenteling baldadig vernield, is, Gode zij dank, wederom in zijne oude pracht en glorie herleefd, en met hem ook de ware godsdienstige geestdrift der katholieke bevolking dezer streken.

Bij de eerste herleving der Heiligdomsvaart in 1874 stroomden duizenden, bij de hernieuwing in 1881 tienduizenden, bij de glansrijkste van 1888 zullen tallooze pelgrims stroomen onder de heilige gewelven van Sint-Servaas, om geest en hart op te halen aan de vereering en bezichtiging onzer heilige rijkdommen, en door de machtige voorspraak van onzen schutspatroon, den H. Servaas En geen wonder.

Telken jare is onze H. Schat in pracht en rijkdom toegenomen ; de wonden die de roofzucht der fransche revolutionnairen in onze H. Schatkamers geslagen had, zijn niet alleen lang geheeld, maar onze HH. Relieken prijken in veel verhoogden luister ; onze onvergelijkelijke oude reliquairen zijn of in hunne oorspronkelijke ongeschondenheid bewaard of meesterlijk hersteld, terwijl menigvuldige kostbare nieuwe voor het waardig besluiten der heilige Overblijfselen vervaardigd zijn.

Het eerbiedwaardige Graf van den H. Servaas is uit zijn lang vergeten gewelf opgedolven, en in de herstelde krypten in waardigen luister verheven, terwijl een gedeelte der Heiligdommen van den H. Servaas op het hooge koor in het hoofdaltaar onder den prachtigen nieuwen baldekijn rust.

Telken morgen van den 9de tot den 23ste Juli, zullen al de heiligdommen van St-Servaaskerk, na de hoogmis, driemaal, van de drie zijden der krocht, plechtig getoond worden, waarna de Tooning der Relieken in O. L. Vrouwekerk zal plaats hebben, en er gelegenheid zal zijn, het Mirakuleus Christusbeeld in St-Martenskerk te Wijk te gaan vereeren.

Tal van processiën, optochten van broederschappen en geestelijke korporatien, zijn ons van alle zijden toegezegd ; meerdere Bisschoppen en hooge kerkelijke Prelaten zullen het Heiligdomfeest met hunne tegenwoordigheid komen opluisteren ; eene plechtige Pontifikaalmis zal op den 23 Juli door zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Monseigneur Fr. Boermans, Bisschop van Roermond, worden gezongen, en eene laatste Tooning der Relieken, waarna leestelijke Overbrenging naar de Schatkamer, zal het veertiendaagsche feest sluiten.

Door prachtvolle eerebogen en torenhooge triomfpoorten op de schilderachtigste punten der stad en aan den ingang van het heiligdom van St-Servaas, alsmede door het uitsteken van vlaggen en wimpels aan alle publieke en private gebouwen, in een woord door het aanbrengen van al wat de uiterlijke feestelijkheid slechts verhoogen kan, zal aan onze geeerbiedigde Kerkvoogden en aan de duizenden pelgrims eene luisterrijke ontvangst bereid worden. — Kortom, eene lange geestelijke verrukking !

Behoeven wij de schoone woorden aan te halen waarmede onze H. Vader Leo XIII, in zijne Encyklieke van den 12de Maart 1881, de geloovigen tot eene ijverige vereering der H. Moedermaagd, tot de verheerlijking van Gods lieve Heiligen en tot het godvruchtig bezoeken hunner begenadigde heiligdommen aanmaant ? — « Allen, zoo schrijft onze H. Vader, moeten er zich in den tijd ijverig op toeleggen, door eene bijzondere vereering de guast en bescherming der verhevene Moeder Gods te winnen... Daarenboven, wekken wij allen op tot godvruchtige bedevaarten naar de Heiligdommen der Heiligen. — »

Is niet Maastricht de Heilige stede van St-Servaas en van zijne twintig HH. Volgelingen, is het niet een eeuwenoud gemedenoord van Maria, de Sterre der Zee, wier zinnebeeld het in zijn wapen voert, en wier Relieken en Mirakulenze beelden er zoo zegenrijk vereerd worden !

Eindelijk dient nog in herinnering gebracht te worden, dat Zijne Heiligheid Pius IX, zaliger gedachtenis, bij Reskript van 8 Juni 1874, een EEUWIGDURENDE VOLLE AFLAAT heeft toegestaan aan alle geloovigen, die godvruchtig biechten, kommuniceeren, gedurende de veertien dagen der Maastrichtsche Heiligdomsvaart, van 9 tot 23 Juli, de St-Servaaskerk bezoeken, en aldaar bidden tot intentie van Zijne Heiligheid.

(*) Tot groot genoegen vernemen wij, dat ook Susteren tot dit heiligdom behoort, en dit jaar wederom in gelijkheid met Maastricht en Aken de plechtige Tooning zijner Relieken zal aanvangen. Gods hulp en zegen over zich en de hunnen af te smeeken.

Buurtspoorwegen.

Wij ontvangen den volgenden brief :

Cortessem, 7 juni 1888.

Mijnheer den Uitgever,

In de loop der maand april, heeft de aanbesteding van het aanleggen en het exploiteeren van den ijzeren weg Aus naar Oreye plaats gehad.

M. de ingénieur Sepulchre is concessionnaris verklaard geworden, en in korten tijd, zal deze lijn vervaardigd en in gebruik gebracht worden.

Een groot getal gemeenten vragen heden de verlenging dezer lijn tot Hasselt. Het is in dat doel dat de burgemeesters of gedelegeerden der gemeenten Hasselt, Wimmertingen, Wintershoven, Cortessem, Guygoven, Gors-op-Leeuw, Jesseren, Bommershoven, Hex, Vechmael en Oreye, na het advies hunner gemeenteraden gevraagd te hebben, zich verleden donderdag op het gemeentehuis van Cortessem vergaderd hebben, om een bestendig comiteit in te richten.

Deze gedelegeerden hebben besloten onder hen een uitvoerend bureel te noemen.

Zijn benoemd geworden :

Voorzitter : M. baron de Woelmont, oud-senateur ; Ondervoorzitter : M. E. Naveau, burgemeester van Bommershoven ; Lid : M. L. Ghysens, schepen van Cortessem ; Secretaris : M. Janvier, gedelegeerde van Vechmael.

Met eenparigheid van stemmen, hebben zij deze lijn aangenomen en de verzekering gegeven dat de gemeente raden haar gunstig zijn.

Zij hebben besloten : 1° binnen de tien dagen een uittreksel der beraadslaging van hunnen raad aan M. den secretaris te zenden, welke gelast is het volledig dossier aan den heer voorzitter der nationale societeit te doen geworden.

2° dadelijk pogingen aan te wenden bij de heeren senateurs en volksvertegenwoordigers der provincie, opdat zij de geldelijke tusschenkomst van den staat zouden vragen en opdat zij de leden van het bureel aan de heeren ministers zouden willen aanbieden.

3° eene petitie aan den provincialen raad te zenden, opdat hij in de tegenwoordige zitting een gedeelte van jaarlijksche annuiteiten zou stemmen.

Het comiteit is van gedacht dat het oogenblik gekomen is voldoening te geven aan het rijkste en het meest bevolkte gedeelte der provincie, en dat voor verscheidene reden, tot hiertoe niets bekomen heeft.

Deze lijn, welke door de statie van Jesseren zou komen, zou Tongeren met Cortessem verbinden, alsook met de omliggende gemeenten met dewelke Tongeren tot heden toe niet verbonden is.

Het proces-verbaal van deze zitting is geteekend door :

MM. Goetsbloets, burgemeester van Hasselt.
Monfort, schepen »
L. Ghysens schepen van Cortessem.
J. Vanvinkeroye, burgemeester van Jesseren.
Graaf d'Ansembourg » van Hex.
P. Labhaye gemeente secretaris, voor den burgemeester van Wimmertingen.
E. Naveau, burgemeester van Bommershoven.
Janvier, gedelegeerde van den burgemeester van Vechmael.
Stas, burgemeester van Guygoven.
de Kerckhove, schepen van Guygoven.
J. D. Steegmans, voor de gemeente Gors-op-Lieux.
Warnants, burgemeester van Wintershoven.

X.

DE ZWARTE BEDELAAR (1)

NAAR HET FRANSCH VAN

PAUL FÉVAL.

(3e VERVOLG.)

Naarmate zij voortging, kreeg de mulat, verbaasd over zulk een schranderheid, sympatie voor een zoo voortreffelijk samengesteld program.

Hij liet van tijd tot tijd uitroepen van bewondering hooren.

Maar toen mevrouw de Rumbrye zweeg, raadpleegde Carral wel met zich zelven, overwoog de uitkomst en deinsde terug voor de uitvoering.

Er waren in dien man nog eenige spranken van goede gevoelens, die zijne verdorvenheid nog niet geheel verstikt hadden.

— Wat denkt gij daarvan ? vroeg de markiezin na een poos.

Carral aarzelde.

— Meesteres, sprak hij schroomvallig, gij kunt niet van mij vorderen dat ik u in zulk een schandelijk verraad behulpzaam zij !

— Wie heeft er u van gesproken om mij te helpen ? riep mevr. de Rumbrye uit, wier lip zich minachtend krulde.

— Ik meende...

— Gij vergist u. Ik bemoei mij met niets ; gij moet geheel alleen handelen.

Bij die onverwachte meêdeeling, kon de mulat zich niet inhouden.

— Mijn rol was nog niet wreed genoeg ! sprak hij met bitterheid ; gij acht het noodig die door ongepaste scherts te verzwaren. Welnu, mevrouw, al zoudt gij mij al het kwaad aandoen, waartoe gij in staat zijt, ik weiger ! en ditmaal, voor goed !

De markiezin stond met [illegible] zeer onverschillig voorkomen op.

— Vaarwel dan, sprak zij ; ik zal mij van een anderen agent voorzien.

Zij ging voor den spiegel staan en schikte met veel aandacht de plooien van haar cachemiren vaal. [illegible] niet in het hotel, Carral ?

— Komt gij van avond [illegible] van goede vroeg zij ; wij hebben een so[illegible] vrienden.

Carral boog met een forsch gelaat het hoofd en gaf geen antwoord.

— Als gij komt, vervolgde de markiezin, zal het u niet beroumen. Ik [illegible] van plan mijne gasten op de geschiedenis van den mulat Narcissus te onthalen.

— Dat zult gij niet doen ! riep Carral uit.

— O gewis !

— Genade, mevrouw !...

Hij liet zich op de knieën vallen ; maar na een lesten plooi aan haar sjaal verschikt te hebben, ging mevr. de Rumbrye langzaam de kamer door, zonder hem eenen oogslag te vergunnen, opende de deur en verdween.

Carral richtte zich waggelend op. Zijn gelaat was aschgrauw, zijn blik strak en bloeddorstig.

— Narcissus ! de mulat Narcissus ! Zal dan nooit de beurt aan mij komen ? mompelde hij met eene holle stem. O ! als den eenen of den anderen dag de gelegenheid zich aanbiedt, wat zal ik mij dan bloedig wreken !...

Op het oogenblik dat mevr. de Rumbrye het hotel verliet, kwam de bedelaar, die geduldig op haar gewacht had, weêr op haar toe en strekte de hand uit.

— Alweer die zwarte ! prevelde zij met afkeer. Zij wendde het hoofd af en steeg in het rijtuig. De neger hield zich niet voor geslagen ; hij trad nader en wierp een vorschenden, onderzoekenden blik naar binnen.

Het gelaat der markiezin, hetwelk door het licht der naburige lantaarn ten volle beschenen werd, was duidelijk te onderkennen.

Bij het zien van die onbeschaamde volharding, fronste zij de wenkbrauwen en liet plotseling het gordijntje zakken.

De bedelaar liep ijlings achter het rijtuig om en vertoonde zich aan het andere portel.

— Maak u weg ! snauwde mevr. de Rumbrye hem toe, ik geef nooit aan zwarten !

— Creoolsche, sprak de zwarte.

De lakei naderde en vroeg de bevelen van mev. de markiezin. De neger luisterde scherp toe.

— Naar het hotel ! beval zij.

Het tweede gordijntje viel neêr. De vurige peerden trokken aan [illegible] koets vloog pijlsnel voort. [illegible] bedelaar, in na-

— Naar het hotel ! dacht de [illegible] welk hotel ? denken verzonken staan blijvende ; [illegible] Het hare, ongetwijfeld. Waar is het ? Ik moet het uitvinden, want ik wil haar weêrzien... Zij gelijkt op haar ! het zijn dezelfde trekken, met haren van een andere kleur. En daarbij zij is eene creoolsche, dewijl zij nooit aan zwarten geeft. Als zij het eens ware !

Terwijl hij langzaam den weg naar zijn nachtverblijf insloeg, zag hij een wit voorwerp onder het balkon liggen, vlak voor de deur zelve van het gemeubleerd hotel, waar Carral en Xavier woonden. Hij bukte zich en raapte het voorwerp op.

Het was een geborduurde met kant omzette batisten zakdoek, zoo fijn, dat men hem gemakkelijk in een ledige noot had kunnen verbergen.

De bedelaar vouwde hem open en trad onder de lanteern om te zien hoe hij geteekend was.

— Het is haar zakdoek ! prevelde hij, naar het naamcijfer zoekende. Komaan, laat eens zien : juist : F. A ! God, mijn God ! zoovele omstandigheden kunnen niet toevallig samenloopen... Zij is het ! O ! er zijn sedert meer dan twintig jaren verloopen ; maar ik herinner het mij als den dag van gisteren. Ik zal haar wedervinden.

Hij stapte vlug de straat Saint-Germain-des-Prés af, en bleef na nog een paar straten doorgegaan te zijn, staan voor den ingang van een vervallen huis op den hoek van een nauw straatje. Op de vijfde verdieping van dat huis, was er onder het dak een kaal, smal en lang zolderkamerke, waarvan de zoldering, uit eenige vermolmde, met planken beslagen balken bestaande, onmiddelijk de schalien van het dak droeg.

Het was de woning van den bedelaar.

Het ameublement bestond uit een strooileger en een klein koffer ; maar naast het dakvenster was eene soort van trophee zichtbaar, welke met het armoedige voorkomen van het vertrek een scherpe tegenstelling vormde. Zij bestond uit twee gouden kapiteinsepauletten, waarboven een hoed met een driekleurige kokarde hing, gelijk de officieren van 't voetvolk onder de republiek droegen. Daaronder prijkte een degen met parelmoeren gevest tusschen twee kostbare pistolen.

Zijne woning binnentredende, ging de bedelaar regelrecht naar het koffer, waarvan hij het zware stoffelijke van [illegible] zienlijke som in verscheiden DELVOIE [illegible] en eene brieventesch, op welker stalen plaatje een naam gegraveerd was.

De neger voegde bij zijne spaarpenningen den oogst van dien dag welke zeer goed was en opende daarna met zenuwachtige haast de portefeuille.

— Het is wel zoo ! morde hij, na eenige papieren ingezien te hebben ; F. A ! het zijn de beide beginletters...

Zijn gemoedsbeweging was zoo groot, dat zijne beenen onder het gewicht van zijn lichaam bogen. Hij liet zich op het strooileger neêrvallen.

— Zou ik na geduldig en zonder ophouden gedurende twintig jaren te hebben gezocht, eindelijk gevonden hebben... zegde hij. Helaas ! ik heb reeds zoo menigmaal gelooofd op het punt te zijn van te gelukken ! Indien ik mij nogmaals eens vergiste !

Zijn hoofd zoek op zijne borst ; hij zat een oogenblik roerloos en als bezwijkende onder het gewicht van eene treurige gedachte ; maar weldra richtte zijne hooge gestalte zich moedig op en zijne oogen schitterden van hoop.

— Neen, neen ! sprak hij, ditmaal bedrieg ik mij niet ! God is goed. Alles zegt mij dat zij het is en dat mijne taak is volbracht.

Hij stond op. Zijn zwart gelaat, waarvan de scherp geteekende trekken zedelijke kracht en goedheid ademden, namen eene uitdrukking van plechtige droefheid aan, terwijl hij eerbiedig voor de trophee boog en de gouden epauletten aan zijne lippen drukte...

In zijne herinneringen verslonden, bleef hij eene geruime poos in die houding staan ; dan ontsnapten twee tranen aan zijne oogen en vloeiden langzaam langs zijne wangen.

— Meester van mij ! hispelde hij met een bewogen stem, onwillekeurig de lang vergeten spreekmanier der negers weêr aannemende, goede meester van mij !

Deze woorden schenen in hem een nieuw leven op te wekken en met een soort van verrukking kustte hij de epauletten.

— [illegible] zijt daarboven bij God ! gij ziet mij ! [illegible] BIRSEN. [illegible] toon uit [illegible] bidt voor het [illegible] neêr, riep hij op [illegible] kind, dat geen vader meer heeft. Zie op [illegible] meester, en verheug u. Uw dienaar heeft veel tijn noodig gehad om u te gehoorzamen, want hij is zwak en bezat niets, dat hem in de vervulling zijner taak kon leiden, maar den Hemel zij dank, ziehier een aanwijzing, en nu leste wil gaat eindelijk vervuld worden.

III.

EEN AVONDFEEST BIJ DE MARKIEZIN.

Het hotel de Rumbrye was een schoon gebouw, dat tusschen voorplein en hof lag en waarvan de koetspoort in de *rue de Grenelle* uitkwam.

De geslachtwapens, tijdens het republikaansche tijdvak afgekapt, waren niet hersteld, maar men zag nog aan het groote balkon van gesmeed ijzer den draak van Rumbrye en den maarschalkstaf van Frankryk.

Achter zijn blinden muur, waarin slechts de hooge koetspoort was aangebracht, lag het hotel

(1) Verboden nadruk voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des gens de lettres* van Parys.